

det private Liv, at bryde sig nye Baner og ikke blive stækket for hele Livet. Det tror jeg han vil blive, hvis han skal sidde dér i fide to Aar og gruble over den Uret, han sikkert føler er overgaaet ham, og som jeg ikke kan nægte, jeg ogsaa mener er overgaaet ham, idet man først har irriteret ham, ægget ham til Modstand og Uvillie mod Militærvæsenet, og derefter dømt ham saa haardt, ganske vist ikke for haardt i Henhold til Loven, men den militære Straffelov er jo ogsaa en Levning fra en barbarisk Tidsalder, en Levning, som vi skulde se hurtigt at komme bort fra. Der er jo nedsat en Kommission, der skal fremkomme med Forslag derom. Jeg vil haabe, vi snart maa faa denne Lov saa grundig revideret, at vi ikke oftere skal staa overfor en Dom, der i den almindelige Bevidsthed staaer som saa uretfærdig som den Dom, her er afsagt; thi 6 eller 5 Aars Forbedringshus for den Forseelse, her er begaaet, vil dog de fleste finde at være saa langt ude over det rimeliges Grænse, at det er paa Tide at faa den Straffelov forandret, efter hvilken der kan idømmes saa haarde Straffe.

S. Sørensen: Jeg vil tillade mig at sige et Par Ord i Anledning af Betænkningens Nr. 55, som angaar Erstatningen til de skadelidte fra Oversvømmelserne ved Ringkøbing Fjord. Da Sagen sidst blev behandlet her under Forhandlingen om Finansudvalgets Andragender, og da jeg havde indbragt det største af de Andragender, som var kommet ovre fra den Egn, et Andragende fra 450 Lodsejere om at faa en større Erstatning; end der var ydet hidtil, fordi det senere, særlig sidste Sommer, havde vist sig, hvor stor Skade Oversvømmelsen havde gjort derovre, talte jeg kun specielt om det Andragende, som jeg selv havde haft den Ære at indbringe. I øvrigt skal jeg heller ikke i Dag indlade mig stærkt paa at tale om andet, men holde mig dertil, da det vel nok nærmest er dette store Andragende, som har givet Anledning til, at Ministeriet har maattet tage Sagen under alvorlig Overvejelse, idet Ministeriet har kunnet skønne, at ganske tie Sagen ihjel lod sig ikke gøre. De andre Andragender, som er indbragte ved det ærede Medlem fra Skern (Ovesen), omtalte jeg slet ikke den Gang, fordi jeg vidste, at det var det ærede Medlem ganske umuligt at være her paa Grund af Forhold, som jeg kendte, og jeg skal heller ikke gøre det i Dag, da det ærede Medlem nu selv er til Stede, men jeg skal kun udtale mig

i al Almindelighed om, hvem der efter min Mening absolut har Krav paa Erstatning derovre.

Jeg kan i det væsentlige henholde mig til den ærede Ordførers Stilling og anbefaling af Sagen; naar jeg undtager et eneste Punkt, kan jeg ganske slutte mig til hans Udtalelser. Dette lille Punkt, som ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), er det, at man vil gøre Forskel paa de skadelidte Lodsejere i Forhold til deres økonomiske Evne. Jeg mener, at naar Ministeriet anerkender saa eklatant og saa bevidst, som det gør ved sin Skrivelse til Finansudvalget af 22. Februar, at disse Oversvømmelser maa siges at være skete paa Grund af, at man har gennemgravet Hvide Sande, altsaa foretaget en Statsforanstaltning dér, saa maa man ikke bagefter klassificere Befolkningen derovre og sige: nogle trænger mere end andre. Har man anerkendt, at man har gjort Uret, har hver eneste, som har lidt denne Uret, Krav paa Statens Hjælp. Det er som sagt det eneste Punkt, hvor mine Anskuelser synes at afvige fra det, den ærede Ordfører fremførte; i øvrigt er jeg enig med ham og med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Jeg vil bede Ministeriet nøje overveje, inden det sætter dette Skel, thi jeg skal tillade mig — jeg havde nær sagt privat, men her taler vi jo ikke privat — at fremhæve, at det, der voldte den største Bitterhed derovre, var netop det Skel, der ved den forrige Udbetaling blev sat ved 5,000 Kr.; idet de, der skønnedes at eje over 5,000 Kr., blev forbigaaet. Det er ikke mindst denne Omstændighed, der har bidraget til, at man paa de Egne, hvor Skaden er sket, tog Sagen op paa ny og selv valgte Taksationsmænd, dels Sogneraadmedlemmer, dels Sognefogeder, til at foretage den nye Vurdering, hvorpaa Andragendet er bygget, og det er det, der nu har voldt, at vi i Dag behandler denne Sag her. Den ærede Ordfører mente, at man fremdeles maatte opretholde dette Skel i alt Fald i nogen Grad; det vilde jeg nødig have skulde blive Tilfældet. I øvrigt er jeg den højtærede Indenrigsminister meget taknemlig for hans Stilling til Sagen. Den højtærede Minister stillede sig ganske vist, da vi behandlede Sagen den 10de Februar, afventende, men dog noget imødekommende, idet han mente, at han burde tage Sagen under Overvejelse. Disse Overvejelser er resulterede i den Skrivelse, den højtærede Minister tilstillede Finansudvalget den 22. Februar, og hvori